

10 november 2024
Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom

Foto © Natasja Bakker

Gezond wantrouwen

Gastvoorganger: Marijn Vermet
Voorganger/lector: Natasja Bakker
Piano: Stephanus Harsono

Openingsgebed

Roepende, wenkende God,
Jij bent het die ons hier verzameld hebt.
Jij bent het
die in ons midden aan het woord wil komen.
Stem ons dan af op jou,
hier, in dit uur. Amen.

Openingslied: Welkom

Anneke Meiners/Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat

Welkom en inleiding

Lied: Gij die niemand naar de ogen ziet

H.Oosterhuis / B.Huijbers

Gij die niemand naar de ogen ziet,
die door geen geld, geen offers om te kopen zijt,
en die U door geen lied misleiden laat,
maar die ons ziet zoals wij zijn,
die ons gebiedt en smeekt van u te zijn,
uw beeltenis, uw zoon,
uw rechterhand die doet wat moet gedaan,
die ons gebiedt en smeekt
de vreemdeling te geven brood en kleding,

die hoopt dat wij met onverhuld gelaat
uw licht weerkaatsen,
die ons tot een spiegel slijpt
waarin uw toekomst zichtbaar wordt.

Gij die ons hebt gezocht
toen wij niet naar U zochten,
die nog dagelijks uw afkeer overwint,
uw woede temt, uw trots aflegt,
uw hart tot mededogen buigt,
U omkeert naar ons toe.

Gij die ons met uw ogen vangt,
Gij die ons vraagt: wie ben je? Wil je? Kom dan, kom.

Eerste Lezing: Leviticus 19: 1-2, 9-10

De HEER zei tegen Mozes: 'Zeg tegen de gemeenschap van Israël: "Wees heilig, want Ik, de HEER, jullie God, ben heilig.

Wanneer je de graanoogst binnenhaalt, oogst dan niet tot aan de rand van de akker en raap wat blijft liggen niet bijeen. En wanneer je bij de wijnoogst druiven plukt, loop dan niet alles nog eens na en raap niet bijeen wat op de grond is gevallen, maar laat het liggen voor de armen en de vreemdelingen. Ik ben de HEER, jullie God.

Tweede lezing: Marcus 12: 28-34

Een van de schriftgeleerden die naar hen geluisterd had terwijl ze discussieerden, en gemerkt had dat Hij hun correct had geantwoord, kwam dichterbij en vroeg: 'Wat is van alle geboden het belangrijkste gebod?' Jezus antwoordde: 'Het voornaamste is: "Luister, Israël! De Heer, onze God, is de enige Heer; heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht." En daarna komt dit: "Heb uw naaste lief als uzelf." Er zijn geen geboden belangrijker dan deze.' De schriftgeleerde zei tegen Hem: 'Inderdaad, meester, wat U zegt is waar: Hij alleen is God en er is geen andere god dan Hij, en Hem liefhebben met heel ons hart en met heel ons inzicht en met heel onze kracht, en onze naaste liefhebben als onszelf betekent veel meer dan alle brandoffers en andere offers.' Jezus vond dat hij verstandig had geantwoord en zei tegen hem: 'U bent niet ver van het koninkrijk van God.'

Lied: Vriend

H.Oosterhuis / A.Oomen

Alles ontgrenzende
alles doordringende ruimte,
vrijheid, scheppende vrijheid.
Onbegonnen begin,
hier nu nieuw beginnende.

Roekeloos denk ik jou,
haveloos roept mijn verstand jou,
oorsprong van mijn geweten.
Ondoordringbare nacht,
niet hier, woest en leeg ben je.

Zwijgende. Meegaande voetstappen,
schaduw van schouders.
Ogen, zoekende ogen.
Ongemaskerde vriend,
hoe hier nu verschijn je me.

Derde Lezing: 'Lof van de geringe eigendunk'

Wisława Szymborska

De buizerd heeft zichzelf niets te verwijten.
Scrupules zijn vreemd aan de zwarte panter.
Piraña's twijfelen niet aan de billijkheid van hun daden.

De ratelslang applaudisseert voor zichzelf zonder voorbehoud.
Bij jakhalzen vind je geen zelfkritiek.
Sprinkhaan, alligator, trichine en horzel
leven erop los en zijn zo best tevreden.

Honderd kilogram weegt het hart van een walvis
maar in een ander opzicht is het vederlicht.

Er is niets, dat dierlijker is,
dan een zuiver geweten,
op de derde planeet van de zon.

Lied: Niemand veilig

H.Oosterhuis / A.Oomen

Hoog te paard rijdt onrecht langs de wegen.
Zijn zegeningen: vuur en zwaard.
Niemand veilig. Jij die nog woorden
als recht en vrede, liefde, broze
kostbaarheden, hebt vergaard:
liefde? voor wie bewaard?
vrede? hoe maak jij vrede? (2x)

Waar ter wereld zou ik om u treuren,
gebeurtenissen, bloeddoordrenkt.
Niemand ben ik, stomme getuige
van weer en onweer, storm en stilte,
dood en leven, ongetemd.
Wie hoorde ooit mijn stem?
wie ooit zal ik hem geven?

Niemand ben je, slaven, halverwege,
zwart naamloos ik, in bloed gesmoord.
Alles ben je, alles in allen
dat waarom daarom wordt gevreesd,
gehaat en jankend uitgemoord.
Is er een levend woord?
Wie leert mij dat ontvangen?

Overweging door Merijn Vermet

'Vogelouders schoppen hun nazaten het warme nest uit', las ik ooit in een krantenartikel..., zonder pardon!

Het was wetenschappers opgevallen, stond er in de krant, dat vogels hun kleintjes vaak al dwingen uit te vliegen, als deze nog maar nauwelijks sterk genoeg zijn om zichzelf te redden. En nu hadden ze ook ontdekt, wat daar de reden van is. Hoe groter de jongen worden, hoe harder ze piepen en hoe meer kans dat een roofvogel het nest ontdekt. Dan zijn ze er allemaal geweest. En dat moet tot elke prijs voorkomen worden. Er moet nageslacht zijn, zegt het instinct van de vogelouders, het maakt niet uit wie van de drie, vier of vijf het overleeft. Zonder pardon zetten ze alle kleintjes er dus op een dag uit, ook de zwaksten van het stel. Even later vliegen ze zelf onbekommerd weg. Hun taak zit erop.

Aan dit soort verhalen moet de Poolse dichteres Wislawa Szymborska gedacht hebben, toen zij het gedicht schreef 'Lof van de geringe eigendunk' dat we net lazen: 'Er is niets, dat *dierlijker* is, dan een zuiver geweten, op de derde planeet van de zon.'

Er zit een verrassende twist aan het einde van dit gedicht. Want het hebben van een geweten, het liefst zuiver. Daarvan wordt altijd gezegd dat het uniek is voor de mens. Dat is wat hem onderscheidt van de dieren en tot meer maakt dan een veredelde aap. Zijn geweten maakt hem menselijk. En nu zegt de dichter: Laten we het maar niet mooier maken dan het is. Zuiver is dat geweten, van de mens niet.

Het hart van een walvis, dat honderd kilo weegt, is in een ander opzicht vederlicht. Net als dat van de vogelouders. Maar het hart van de mens: dat is eigenlijk altijd wel ergens bezwaard om.

Lof van de geringe eigendunk

Natasja en ik kwamen bij dit gedicht uit als derde lezing... Omdat we dat grenzeloze Vertrouwen, dat in Geloofsgemeenschappen soms zo de norm is, Eens even kritisch wilde bevragen. Een vertrouwen dat de via het leesrooster geselecteerde teksten ook zo ademen.

Wanneer je de graanoogst binnenhaalt, oogst dan niet tot aan de rand van de akker en raap wat blijft liggen niet bijeen.

En, wanneer je bij de wijnoogst druiven plukt, loop dan niet alles nog eens na en raap niet bijeen wat op de grond is gevallen, maar laat het liggen voor de armen en de vreemdelingen. Maar komt het daar dan wel terecht?

En, heb uw naaste lief als u zelf, maar dan moet je die wel vertrouwen...!

Vertrouwen op God! Dat is natuurlijk een goede zaak. Maar vertrouwen op de ander?

Al te goed is buurmans gek...

'Lof van de Geringe Eigendunk'. Ja, we moeten in eerste instantie misschien niet te hoog van mensen denken...

Vluchtelingenwerk

Natasja: "Een aantal jaren geleden liep ik stage bij vluchtelingenwerk. Doordat ik wekelijks in Tilburg meedraaide bij het spreekuur leerde ik de vaste gasten daar wel kennen. Op een gegeven moment was er een mevrouw die ik steeds beter leerde kennen. Een vriendelijke vrouw die altijd voor iedereen klaar stond. Ze sprak gebrekkig Nederlands maar hielp op

haar manier wel heel veel andere vluchtelingen. Althans zo leek het. Op een gegeven moment zagen we haar niet meer. Ze bleek betrokken te zijn geweest bij mensenhandel en uitbuiting en was opgepakt in het buitenland hiervoor. Het bleek dat ze ook in Tilburg een spoor van slachtoffers had gemaakt. Die had ze heel geraffineerd gevonden tijdens het helpen met koffie uitdelen aan de mensen die het spreekuur van vluchtelingenwerk bezochten.

HBO Rechten

“Een ander voorbeeld was ook tijdens mijn studie HBO Rechten. We hadden onze allereerste groepsopdracht en iemand die bij mij in de groep zat belde mij, toen we moesten starten met de opdracht, dat ze ziek was. Wel zou ze vanaf thuis gewoon meewerken. Ik had er zo mijn bedenkingen bij en ook al zei ik dat niet hardop, ik dacht dat ze de kantjes er gelijk vanaf wilde lopen. Ik liet haar wel weten dat ik hoopte dat ze snel wel weer op school zou zijn. Schijnbaar klonk daar toch wel in door dat ik haar niet echt geloofde. Ze was er de les erna. Ze zag er letterlijk groen uit omdat ze zich doodziek van Assendelft naar Rotterdam had gesleept. Mijn wantrouwen over haar studiehouding was dus volkomen onterecht.”

Merijn: Soms vertrouwen we te veel, soms te weinig... Recent ben ik zelf nog in een commerciële truc van een verhuizer getrapt. Er zou nog maar 1 gaatje over zijn op de verhuisdag van mijn voorkeur. Op zo'n populaire dag moest ik een hoog tarief voor lief nemen... En vooral snel toehappen.

Ja al te naïef kun je als volwassene niet meer zijn... daar heb je jezelf maar mee.

Een filosoof die dit van binnenuit heeft meegevoeld is Paul Ricoeur.

Hij werd als officier van het Franse leger in 1940 krijgsgevangen gemaakt en zal de gehele oorlogstijd gevangen blijven. Hij is dan rond de dertig jaar oud en al sinds zijn jonge jaren wees. Eerst sterft zijn moeder in 1915 – Ricoeur is dan twee jaar oud – en zijn vader komt om tijdens de Eerste Wereldoorlog.

Ricoeur heeft dus aan den lijve meegemaakt wat beide wereldoorlogen hebben veroorzaakt en wat dat betekende voor het denken en geloven van de mensen in Europa. Het optimisme dat aan het begin van de 20e eeuw bestond en de aanloop naar WO I kenmerkte – de Duitsers dachten aan een 'frisse, vrolijke oorlog' die voor Kerstmis 1914 wel klaar zou zijn – dát optimisme was na twee Wereldoorlogen wel verdwenen.

Nietzsche, Marx en Freud

Bekende filosofen uit de tweede helft van de 19e eeuw, zoals Nietzsche, Marx en Freud, hadden dat al voorzien. Ricoeur noemt deze drie groten de 'meesters van het wantrouwen'. Zij waren er namelijk van overtuigd dat de mens helemaal niet zo'n autonoom, rationeel denkend individu is, voorzien van een vrije wil, zoals de optimistische filosofie van de Verlichting had gedacht.

Wie zegt ons dat we werkelijk zo zelfstandig en vrij zijn dat we altijd op basis van ons verstand de juiste keuzes maken? En zo kunnen vertrouwen...

Door hun scherpe vragen, droegen de meesters van het wantrouwen er ook aan bij dat in de loop van de 20e eeuw geloven in God steeds minder vanzelfsprekend werd. Marx noemde godsdienst opium van het volk, Nietzsche sprak over een God die dood was en

Freud vond geloven een vorm van illusie, een kinderlijke neurose, die je moest zien te overwinnen.

Ricoeur – hij was van protestantse huize en hij is dat ook zijn hele leven gebleven, – vroeg zich af hoe je als mens recht kon doen aan die kritiek en tegelijkertijd toch kon blijven geloven, kan blijven vertrouwen...

Als je ontdenkt dat God geen Sinterklaas is in de Hemel...

Niet uit het niets de aarde in 7 dagen maakte

Zijnsvragen en zielskwaliteit

Maar wel je wel wil inspireren aan de zijnsvragen die de Bijbelverhalen oproepen en aan hun zielskwaliteit. Aan de verwondering die ze oproepen.

Aan de waarden die ze steeds weer ter sprake brengen.

Om verder te komen heb je als mens, dan een tweede naïviteit nodig, een tweede, nieuwe vorm van ontvankelijkheid, van verwondering, van openheid zegt Ricoeur. Een tweede naïviteit waarin juist kinderen, als toonbeeld van openheid en ontvankelijkheid ons verder kunnen brengen...

Ja wij volwassenen weten beter, zijn vaker op de proef gesteld, en zeker geen gekke Henkie... Al te goed is buurmans gek... Maar het Woord of het Boek dat ons hier samenbrengt, spreekt ook niet van een onbesproken licht dat automatisch overal verschijnt als we er maar zelf aan werken.

Nee dat niet. En door datzelfde licht valt onze omgeving soms ook zo ontzettend door de mand. Maar in een wereld waarin polarisatie zoveel stemmen trekt en een stad waarin wereldconflicten, rond voetbalwedstrijden, genadeloos langs etnische lijnen worden uitgevochten, mogen we als geloofsgemeenschappen de ruimte voor een Tweede Naïviteit opeisen...

Richten op Licht

Mogen we ons steeds weer proberen te richten op een Licht dat ooit verscheen, in een Uithoek van het Romeinse Rijk en ons toekomt en zelfs door de dood heen.

Mogen we ons daarop richten. Met een gezond wantrouwen...

Om met de woorden van Szymborka af te sluiten:

Vroeger leerden we de wereld blindelings:

ze was zo klein dat ze in een handdruk paste

zo makkelijk dat ze met een glimlach te beschrijven was,

zo gewoon als de echo van oude waarheden in een gebed.

De geschiedenis deed niet zijn intree met fanfares:

Onze oorlogsbuit is de kennis van de wereld:

ze is zo groot dat hij in een handdruk past,

zo moeilijk dat ze met een glimlach te beschrijven is,

zo vreemd als de echo van oude waarheden in een gebed.

Amen.

Muzikaal Intermezzo

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige
naar Wiens gelijkenis ik geschapen ben.

Ik geloof in Jezus, die voor ons geboren,
gestorven en verrezen is.
Die mij leert hoe te leven.

Ik geloof in Zijn goedheid zonder einde.
Die mij in mijn verdriet, in mijn twijfel,
door middel van mensen om mij heen overeind helpt
om weer verder te gaan op mijn weg door het leven.

Ik geloof dat ik Zijn verhaal altijd door kan vertellen
en dat de Heilige Geest in mij verder werkt ten einde toe.

Ik geloof dat Jezus' leven zinvol is geweest
en dat Zijn voorbeeld mij zal inspireren.

Ik geloof in de gemeenschap
die dit geloof wáár probeert te maken.

Amen.

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze
gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door
middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Zelf kun je
een bijdrage leveren in de collecteschaal of door de QR-code te
scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is
ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank
voor je gift.*

Stichting De Duif

Jaardoel De Duif

*Jaarlijks kiest de Duifgemeenschap een zogenoemd “jaardoel”.
Elke 2^e zondag per maand wordt gecollecteerd voor dit “externe” doel.
Dit jaar is het doel de Stichting Opkikker. Zie ook de achterpagina van
dit boekje. Ook hiervoor geldt: je bijdrage wordt enorm gewaardeerd.*

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

En mogelijkheid voor de ‘zoom-deelnemers’ om een intentie uit te spreken.

Tafelgebed

Gij die de stomgeslagen mond verstaat
van alle stervelingen die wij zijn,
wij roepen u de naam toe van een mens,
Jezus, de zoon der mensen, uw geliefde.

Nooit sprak een mens als hij,
in hem verstonden wij uw bestaan,
de zin van ons bestaan.
Hij is uw woord geweest, hij heeft volbracht
alle gerechtigheid, een mens voor allen.

Om zijnentwil zie ons, dit uur bijeen.
Zie alle stervelingen van de wereld,
waar onze doden zijn, verkoold, verwaaid,
vragen wij U: hebt Gij hen nog gezien?

Waarom genadeloos vernietigd worden
de armsten van de wereld, uw geliefden;
waarom wij die met weinigen bezitten
wat allen toebehoort, uw woord niet doen,

geen wereld maken die in vrede is,
een nieuwe orde van gerechtigheid -
Gij die ons hebt gezegd wat leven is:
te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden.

Gij die dit woord ons in gegeven hebt,
een bron van kracht en moed en zeker weten.
Gij die het licht in ons geschapen hebt:
dat niet de duisternis ons overmeestert.

Dat niet het laatste woord is aan de dood,
Gij die tot hier ons vasthoudt in het leven,
Gij die ons afgestemd hebt op uw stem,
Gij die ons hebt geschapen naar U toe,

Gij die ons zocht, nog voor wij om U riepen,
Gij die gezegd hebt dat Gij ons zult vinden,
wij roepen U de naam toe van uw mens,
Israël, deze aarde, uw geliefde.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

Gedachten bij het thema

VREEMDELING

© Paul van Vliet

*Ik voel me soms een vreemdeling
in het land waarin ik woon,
Nederland dat land van jou en mij.
Ik voel me soms verloren in het land waarin ik woon.
Is dit mijn vaderland, hoor ik hierbij?*

*Ik kom er dingen tegen waar ik de oorsprong niet van snap
en vraag me af: heb ik niet opgelet?
Kan iemand mij vertellen
is dat allemaal van ons
Hoe komt dat hier? Wie heeft dat neergezet?*

*Waar komt die achterdocht vandaan
wie heeft die twijfel meegebracht
Dat domme navelstaren van vandaag?
Waarom zo onverschillig
Wie heeft ons hufterig gemaakt
onzeker, besluiteloos en vaag?*

*Ik voel me soms een vreemdeling
in het land waarin ik woon
Nederland dat land van jou en mij
Ik merk dat ik veel kwijt ben
in het land waarin ik woon
Het lijkt soms een land van vroeger en voorbij.*

*Waar zijn toch al die dingen
waar ik zo van hield
We waren dan wel klein maar hadden wat
Hoe kan die vrolijkheid nou weg zijn
en die tintelende hoop
Is er iemand hier geweest die heeft 't gejat?*

*Waar is die Nederlandse lef
Waar onze originaliteit
en waar is de verdraagzaamheid van toen
waar dat voor niets en niemand bang
met onze wereldwijde blik?
We moeten het daar nú toch juist mee doen!*

*Ik wil dat niet: een vreemdeling zijn
in het land waar ik in woon
Ik wil hier ook niet weg of hier vandaan
want hier moet het gebeuren
Hier zijn wij neergezet
Dan moeten wij hier samen verder gaan*

*En als wij blijven bouwen
aan de toekomst van dit land
met visie en een nieuwe lijn
met ruimte in ons hart
en een uitgestrekte hand
Zal zelfs een vreemdeling
hier geen vreemdeling meer zijn!*

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Activiteiten en informatie voor de komende periode

Zie ook de achterpagina van dit liturgieboekje.

Lied: Die mij droeg

H.Oosterhuis/ T.Löwenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Zegenbede

Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te drinken en voor een goed gesprek!

Voor de Zoomers is er gelegenheid om online met elkaar na te praten.

De overweging van deze viering is na te lezen op onze website:

www.deduif.net

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
17 november	Noud-Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom
24 november*	Henk Kemper	In de Duif en via Zoom
1 december	Natasja Bakker en Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom
8 december	Noud-Lodewijk van Poppel	Amstelkerk en via Zoom
15 december	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
22 december	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
24 december 22.00 uur	Kerstavond: Noud-Lodewijk van Poppel en Bert van der Meer	In de Duif en via Zoom

*Na de viering is er een vergadering van aangeslotenen
Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C, Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig (jong) ziek gezinslid. Dit doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck en Hortense Ghijs. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net